

**BRATKE
SVETOGA
FRANČIŠKA
MED
KRIVOVÖRNIMI
STR. 3**

**STARCI NAM
PRIPOVEJDAJO
STR. 6**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 11. junija 2009 ☼ Leto XIX, št. 24

Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu obiskal Porabje

Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš se je v torek, 2. junija, prvič mudil na uradnem obisku v Porabju, na katerem sta ga spremljala državni sekretar Boris Jesih in podsekretarka Vesna Gornik. Delegacijo sta dopoldne na nekdanjem prehodu Martinje-Gornji Senik čakala in pozdravila ga. Darja Bavdaž Kuret, nova veleposlanica RS v Budimpešti, in mag. Drago Šiftar, generalni konzul RS v Monoštru.

Člani delegacije in gostitelji so na Gornjem Seniku obiskali Državno slovensko samoupravo. Dvojezično osnovno šolo Jožefa Košiča, ogledali pa so si tudi cerkev in nekdanje župnišče. V Slovenski vesi so se še ustavili pri vrtcu, ki se je pred kratkim rešil zaprtja. V Monoštru je sledilo srečanje na Generalnem konzulatu, nato pa je v Slovenskem kulturnem in informativnem centru potekala zaprta seja s predstavniki slovenske manjšine na Madžarskem, katere so se udeležili predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem Jože Hirnšek, urednica časopisa Porabje Marijana Sukič, glavni urednik Radia Monošter Francek Mukič, predsednik Državne slovenske samouprave Martin Ropoš, višja svetovalka za

Slovenska delegacija s Porabci pri »malem Triglavu« v Andovcih

slovensko šolstvo v Porabju mag. Valerija Perger in vodja RA Slovenska krajina Andreja Kovač.

Po sestanku je minister dr. Boštjan Žekš slovesno odprl nove poslovne prostore Razvojne agencije Slovenska krajina. Minister je nad odprtjem izrazil posebno veselje, saj kot je ugotovil, je »gospodarska moč na tem območju tisto, kar bi se moralo dvigniti in izboljšati«. »Ti projekti, kar jih je agencija uspela doslej pridobiti iz evropskih skladov, so izjemno pomembni in tudi po številčnih vrednostih nezamenljivi, po drugi stra-

ni pa predstavljajo tudi začetek čezmejnega sodelovanja med Slovenijo in Madžarsko,« - je dejal.

Na tiskovni konferenci je minister dr. Žekš ugotavljal, da nekatere stvari v Porabju bolj napredujejo, vse to pa gre pripisati dobri odnosu med Slovenijo in Madžarsko. Povedal je, da so se na sestanku spomnili cestne povezave med Gornjim Senikom in Verico, katere gradnja še vedno stoji ter opozorili na neurejeno in nesistemsko financiranje slovenskih institucij na Madžarskem. Ob tem je napovedal, da bo ta mesec slovenski premier

Borut Pahor obiskal svojega madžarskega kolega, poleg tega pa bo jeseni seja skupne madžarsko-slovenske mešane komisije, na kateri bo slovenska stran odprla vse nerešene probleme.

Nova veleposlanica RS v Budimpešti Darja Bavdaž Kuret, ki je po prevzetju svoje funkcije prvič obiskala Porabje, se je zahvalila predstavnikom slovenskih organizacij za priskočno dobrodošlico in temeljito obrazložitev njihovih programov dela ter njihovih načrtov in problemov. Tudi ona je čestitala za odprtje poslovnih prostorov Raz-

vojne agencije in njeni vodji Andreji Kovač.

Po izjavah so bila na vrsti vprašanja. Novinarja dnevnika Vas Népe je zanimalo, ali je Slovenija pripravljena posredovati pri boju proti sežigalnici, ki se gradi pri Heiligenkreuzu blizu Monoštra. Minister dr. Žekš je odgovoril, da so bili z zadevo seznanjeni. Razlagal je, da je bil odhajajoči madžarski veleposlanik v Ljubljani dr. József Czukor pred kratkim na poslovnih obiskih pri slovenskih ministrih in odprl to vprašanje ter zaprosil, da slovenska vlada sodeluje z madžarsko pri tej akciji. To se je dogajalo nekaj dni pred obiskom v Porabju, tako da minister uradnega stališča vlade še ni dobil. Obljubil pa je, da bo dokumente, ki jih je v Monoštru dobil od podžupana, prenesel na vlado RS s priporočilom, da se to pro- uči in primerno ukrepa.

Minister in člani delegacije so si pred odhodom še ogledali obnovljeno Dvojezično osnovno šolo v Števanovcih in porabsko domačijo v Andovcih, ki jo ureja Porabsko kulturno in turistično društvo Andovci v sodelovanju z Razvojno agencijo Slovenska krajina ter tudi z denarno pomočjo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Nikoletta Vajda

S PRIJATELJSKIM OPOZARJANJEM MORAMO OPOZARJATI NA PROBLEME SLOVENCEV V SOSEDNJIH DRŽAVAH

Čeprav so spremembe zakona, ki opredeljuje naloge Slovenije do Slovencev v sosednjih državah in po svetu že v pripravi, kaže poudariti, da odločitev o vnovičnem imenovanju ministra za vodjo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu ni bila slaba, nasprotno, v nekaj

način dopolnila vedenje o njihovem položaju in aktualnih nalogah. Bila sta med Slovenci v Avstriji, tako na Koroškem kot Štajerskem, med Slovenci v Italiji in tudi na Hrvaškem ter na zaključnem delu prvega kroga teh obiskov še v Porabju. Čeprav sta se z razmerami v Porab-

ne govorijo slovensko, kljub temu jih starši pošljejo v dvojezično šolo. Starši čutijo, da je to dobro, čeprav sami ne govorijo slovensko, če pa že, potlej je to narečje. Zato je prav, kako jih učijo na poseben način, da dobijo osnovna znanja o slovenščini in da se enakopravno gleda na knjižni jezik in na narečje. Zlasti, če se je otrok od babice naučil nekaj narečja, je to vzpodbuda, da se na tem nadgrajuje slovenski jezik. »

• *Nekaj podobnega kot v Benečiji, bi lahko rekli, ampak pojdiva naprej. Zaskrbljujoč je gospodarski razvoj in položaj, ki ni tak zgolj zaradi sedanje recesije, ki je resnično močno prizadela Madžarsko, ampak je že od prej. Tako v Železni županiji kot v Porabju in tudi na Goričkem v Sloveniji.*

»Da, tudi na naši strani, na Goričkem. To je usoda krajev, ki so bili za tesno zaprto mejo. Tu ni bilo razvoja in so zaostali. Zato so ekonomski, gospodarski projekti ključnega pomena. Posebnega pomena je Porabska razvojna agencija, ki je bila že doslej uspešna pri črpanju evropskega denarja. »

• *Kaj lahko storite politiki? Kljub pomembnim spremembam na Madžarskem ste napovedali nekaj srečanj, tudi na najvišji politični ravni. Za prvo polovico leta sta bili predvideni 11. seja mešane manjšinske komisije in 2. skupna seja slovenske in madžarske vlade.*

»Zadeve so se zaradi političnih sprememb nekoliko zavlekle. Predsednik vlade Borut Pahor bo ta mesec na obisku v Budimpešti, mešana komisija bo jeseni, čeprav bi res morala biti spomladi. Preložitev je delo-

ma nadomeščena z obiskom našega državnega sekretarja dr. Borisa Jesiha, ki se je v Budimpešti pogovarjal s svojim kolegom. »

• *Z obiskom Porabja je zaključeno vaše prvo potovanje med Slovenci v sosednjih državah: v Avstriji-na Koroškem in Štajerskem, v Italiji in na Hrvaškem. Čeprav so razmere med Slovenci v sosednjih državah, celo v eni državi, zelo različne, kakšen je osnov-*

izboljševanje sožitja z večinskim narodom, tudi za stalne težave, zmeraj se najdejo taki, ki manjšine ne marajo. In problemi se bodo verjetno nadaljevali. Se pa zadeve le premikajo v pravo smer. »

• *Slovenija se je zdaj nekoliko aktivneje lotila vsaj politične pomoči Slovincem v sosednjih državah. Tako z vami, ministrom, kot državnim sekretarjem dr. Borisom Jesihom in tudi drugimi.*

Živahen pogovor v gornjeseniški cerkvi med župnikom Ferijem Merkljem, ki se je dokončno odločil, da ostane v Porabju, ministrom akademikom Boštjanom Žekšem in državnim sekretarjem Borisom Jesihom

mesecih se je pokazala za zelo umestno in dobro. Ne zato, ker prejšnji državni sekretarji ne bi želeli aktivno pomagati Slovincem izven Slovenije pri razreševanju njihovih problemov, ampak zategadelj, ker so bile njihove pristojnosti le drugačne, kot so ministrove, ki se zdaj udeležuje sej vlade in je tako neposredno v žarišču vseh dogajanj v Sloveniji. Posrečena je bila tudi odločitev za uglednega akademika dr. Boštjana Žekša in enako za državnega sekretarja, odličnega strokovnjaka in raziskovalca na Inštitutu za narodnostna vprašanja dr. Borisa Jesiha.

Minister za Slovence v sosednjih državah in po svetu dr. Boštjan Žekš in državni sekretar dr. Boris Jesih sta s celodnevni obiskom Porabja zaključila pogovore s predstavniki manjšin v neposrednih okoljih ter na ta

ju seznanila že na prejšnjih pogovorih v Ljubljani in na zadnje pri Gradu na Goričkem, ima neposredni obisk v Porabju pomembno težo, kar se je pokazalo tudi z medijskim »pokritjem« dogodka.

»To je bil moj prvi obisk nasploh v Porabju, razen kratkega, poldnevnega obiska pred dvajsetimi leti. Opažam velik napredek od takrat, stvari se premikajo. Seveda bi bili zadovoljni, če bi se zgodilo še več. Ampak spremembe so in gredo v pravo smer, le nekoliko pospešiti, vzpodbuditi jih moramo,« je za uvod v pogovor povedal akademik Boštjan Žekš.

• *Kako ocenjujete porabsko obliko dvojezičnega pouka? Na Gornjem Seniku ste spoznali delo dvojezične šole, v Slovenski vesi pa obiskali narodnostni vrtec.*

»Te oblike morajo biti specifične. Otroci namreč več

Minister Žekš v novi pisarni Razvojne agencije Slovenska krajina z vodjo agencije Andrejo Kovač, državnim sekretarjem Borisom Jesihom in veleposlanico RS v Budimpešti Darjo Bavdaž-Kuret

ni vtis, kakšno je vaše spoznanje s teh neposrednih obiskov in pogovorov?

»Skupnega imenovalca pravzaprav ne vidim, razen da govorijo slovenski jezik, da se čutijo povezani z državo Slovenijo. Recimo, kar se tiče življenjskega standarda, je nedvomno ta madžarski del najrevnejši, italijanski najbogatejši, Avstrija in Hrvaška sta nekje vmes. Gospodarska raven implicitno določa narodnostne pravice in tudi uporabo jezika. Če ste revni, težko dosežete karkoli, če ste bogatejši, je to lažje.

Seveda nikjer v sosednjih državah problem manjšin ni dokončno rešen in najbrž nikoli ne bo. Gre za stalno

»Mislim, da to ni posledica tega, kdo je na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, ampak bolj okoliščin, da smo skupaj v Evropski uniji z večino sosednjih držav, s katerimi se je zdaj lažje pogovarjati, deloma vplivati na njihove odločitve, ker so naši rojaki skupaj v isti evropski državi. Prej smo le čez mejo izražali svoje nezadovoljstvo, pa še tega nismo upali prav na glas. Sedaj se lahko prijateljsko pogovarjamo in menim, da je to prava pot, da s prijateljskim opozarjanjem skušamo vplivati na politiko sosednjih držav do manjšine. Če smo prijatelji, si lahko na vljuden način rečemo vse, kot si povedo prijatelji. «

ERNEST RUŽIČ

Bratke svetoga Frančiška med krivovörnimi

Nauč se je pomalek spistila nad Međugorje. V malom varaši so se vužgali posvejti, cerkev so dožaprlji, v maloj iži pauleg Bože iže je vsikši vužgo edno svejčo pa na tijo mislo na svoje najbližnje, štere rad má ali so več nej med nami. Samo baute so

li stare kejpe na steni, šteri kažejo, kak so inda grauzdje pauvali. Na ednom omari je veuki naužic, šteroga so nūcali za rejzanje duvana. Toga so v indašnjom cajti dosta v tihinske rosage švercali. Zavolo naužica je več generacij v vauzo prišlo.

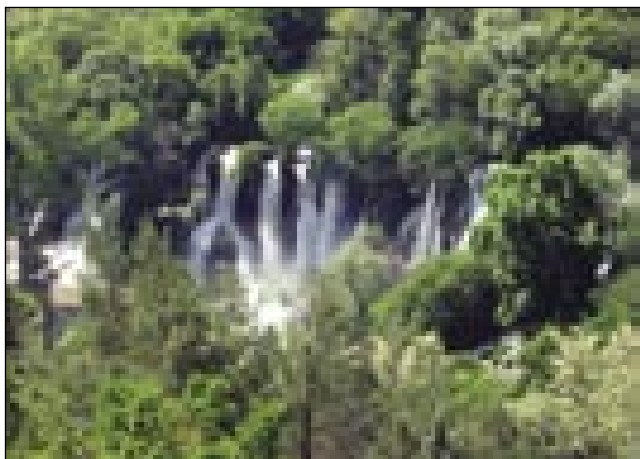

Cerkev sv. Antona v Humaci

bile eške oprejte, odavale so vse, ka prauškar nūca ali ne nūca. Dosta posvejtov je kazalo paut, štera pela do mesta, gde se je Marija oprvin skazala. Manjšinski novinari smo se povrnauli v svoj hotel, gde nas je čako prejdjen pa nas pelo v zamanico. Koštavali smo hercegovska vina,

Gda smo tak sprobavali žma domanjoga vina, je gnauk samo eden gospaud nut v zamanico staupo, šteri je pravo, ka je frančiškanski menih (ferences szerzetes) pa ka aj zrankoma pridemo gledat njegov klaušter.

Drügi den zrankoma, gda smo se pripelali k cerkvi sve-

Voda, štera je dobila ime po »mali kravi«

najbole erična med tejmi so blatina pa žilavka. Blatina je svojo ime nej od blata dobila, liki je süjo črno vino, štero pomaga tejli, ka se odpočine od cejloga dneva. Žilavka je krepko, sladko bejlo vino, najbaukše te, gda je človek žalosten. V zamanici smo vid-

toga Antona, smo oprvin na pamet vzeli, ka če smo rejsan v Bosniji, majo rovačke zastale vseposedik vöobešene. Na tom tali Bosnije zvekšoga katoličange živejo, šteri se držijo za Rovate. Klaušter je nej tak fejest stari, zozidali so ga pred blüzi stau petdeset

lejtami. V maloj vesnici Humac je gnes kauli zidine veuki gračenek, v šterom geste 160 mejterov poti, gde se leko vörnice špancerajo pa molijo Boga. Gda smo prišli k cerkvi, nas je čako gospaud v bejli lačaj pa sivom poloni. Pravo je, ka je barat, depa se je eške nej prejkarnavno, je v civili, aj malo počakamo. Nej dugo za tem je prišo v barnastom gvanti pa z vaužami kauli pojasa. Pelo nas je v zamanico, gde majo najstarejši arheološki (régészeti) muzej v cejloj Bosniji.

V ižaj pod zemlaur majo dosta staroga. Najstarejši je lančec iz kamla, šteroga so naredili pred šestnajset gezero lejtami. Dosta grobni kamlov majo z rimski cajtov, depa gestejo na priliko novejši aringlinge pa igle tō. Najvekša vrejdnost v muzeji je takzvana Humska plošča (lemez), štera je najstarejše pisanje v Bosniji. V kamen so ga vklesali pred gezero lejtami, napisani je s cirilicnimi pa glagolskimi literami. (Vnaugo lidi naaupek brodi, ka je sveti Ciril vözbrodo cirilske litere. V istini je un glagolsko pisanje napravo, štere so bile prve litere Slovanov, njegvi vučeniki pa so sledik vönajšli cirilico.) Humska plošča je napisana v starom slovanskem geziki, šteroga so v tisti cajtaj naši starci, panonski Slovani v cerkvi tō nūcali. Na plošči piše: *V imeni Oče, Sina in Svetoga Düha – aj se zozida cerkev arkandjala Mihaela, štero zidata Krsimir pa njagva žena Pavica.*

V drügom štauki klauštra majo bratke svetoga Frančiška galerijo. V toj je nutpokazani 250 kejpov pa kipov (szobor), šteri vse gučijo od mater. Geste kejp o materi Tereziji, geste kip, šteri kaže kusto žensko. Geste mati s tremi mlajšami ali samo z ednim detetom, šteroga ranč nadaja. Razstavo so oprli na

den mater leta 2004.

Katoličanska vöra v Bosniji in Hercegovini je bila trn povezana z delom frančiškanski bratov. V tom rosagi majo svoje klauštre že sedemstau lejt, delajo pa eške gnes. Na začetki so je zatok poslali v Bosnijo, ka aj bi povrnauli bosanske kristjane nazaj h katoličanski vöri. Tistoga ipa so vörnice v rosagi slišali cüj

k »bogumilski« vöri. Vörvali so, ka gesteta dva Bogá, eden dobri pa eden lagvi. Prvi je stvauro nesmrtné düše, drügi pa vse, ka geste na svejti. Te svejt je grdi pa lagvi, zatok se more düša v žitki oslauboditi tejla. Vsikša düša se prej na

nauvo rodi pa grtúje vsikder baukša.

Frančiškani so steli krivovörnike nazaj na pravo paut spraviti. Na začetki so bili bratke Nemci, Vaugri ali Taljani, sledik je je vsigder več domanji bilau. Zvekšoga so delali po varašaj, eške na kralovom dvauri so je poslūšali. Gda so Törki v rosag prišli, je dosta lüstva zbejžalo ali gorvzelo muslimansko vöro. V rosag je vnaugo pravoslavni

Srbov tō prišlo, šteri so slūžili v törskoj vojski. Frančiškani so dosta pomagali pri tom, ka gorostanejo Rovatke v Bosniji, Dalmaciji pa Slavoniji. Gnes je katoličanov v Bosniji kauli dvajsti procentov. Od 17. stoletja so frančiškani dosta knig napisali v rovačkom pa dijačkom geziki, s tem so veuko delo napravili za rovačko kulturo.

Stare litere na staroj plošči

Gda smo od svoji gostitelov vse tau zvödali, so nam eške prinesli travarico, ki je takša palinka, štero so s 27 fele trav vözažgali. Eške prva, kak bi Bosnijo za sebov njali, pa smo si poglednili lejpi mali slap (vízesés), šteri se zove »Kravica«. Tau venak v rovačkom geziki ranč tau zmanüje kak pri nas.

-dm-

Duo Fodor Malega gledališča Slovenske zveze je v števanovskoj domanjoj rejči razveselilo lüstvo na kulturnom programi na tradicionalnom Püconskom senji v parki v Puconci.

OD SLOVENIJE...

Pahor na Poljskem

Premier Borut Pahor se je v Krakovu v spremstvu bivšega predsednika republike Milana Kučana udeležil slovesnosti ob 20. obletnici prvih demokratičnih volitev na Poljskem. Volitve, na katerih je slavilo prodemokratično gibanje Solidarnost, so pomenile začetek konca komunizma v državi, sprožile pa so tudi propad celotnega sovjetskega bloka. Volitve 4. junija 1989 so bile del predhodnega dogovora med komunistično oblastjo in Solidarnostjo Lecha Walese. Ta je bila v skladu z dogovorom po osmih letih spet dovoljena. Rezultati volitev so osupnili vse, celo glavne aktiviste Solidarnosti. Ta je v senatu osvojila 99 sedežev in vseh 161 sedežev, ki so ji bili na voljo v sejmu. Komunistični režim kljub temu še ni bil mrtev, a volilna zmaga Solidarnosti - najbolj nepopustljivega demokratičnega gibanja za železno zaveso - je prinesla neustavljivi val sprememb. Že čez nekaj mesecev je Poljska dobila svojega prvega demokratičnega premiera Tadeusza Mazowieckega, Walesa pa je bil naslednje leto izvoljen za predsednika.

Gregor Golobič je priznal, da je v preteklosti lagal

Prvak stranke Zares Gregor Golobič je priznal, da je v preteklosti lagal, ko je novinarjem zanimal lastniški delež v nizozemskem podjetju Ultra Sum in s tem v zagorski Ultri. Kot je dodal, pri tem ni šlo za poskus prikrivanja, pač pa je le želel, da Ultra ne bi postala tarča predvolilnih političnih obračunavanj.

»To je bila napaka, za katero se opravičujem in jo obžalujem,« je dejal Golobič. Ob tem je poudaril, da bo o posledicah, ki jih bo prineslo to dejanje, zagotovo tekla beseda tudi v nadaljevanju. O svojem odstopu bo še razmislil. Kot je dejal, želi javnost najprej seznaniti z vsemi dejstvi in s svojim odnosom do tega, kar se je zgodilo, nato pa pričakuje njeno mnenje. O zadevi namerava povprašati tudi na ministrstvu, ki ga vodi, na vladi in v stranki, nato pa se bo odločil.

Pesem ne pozna meja

Mešani pevski zbor Avgust Pavel ZS že dolgo lejt sodeluje na srečanju pevski zborov iz Slovenije in zamejstva, stero se vsakšno leto organizira v drugom kraji z naslovom *Pesem ne pozna meja*. Letošnje srečanje je bilau 30. majuša v Braniki. Člani pevskega zbora z Gorenjoga Senika smo se napotili v desetoj vöri dopodneva, istina, ka nas je do Ljubljane dež prau, dapa gda smo prišli na cilj, je posijalo sunce. Segrejvo pa nas je prsčren pozdrav domanji lidi tō, steri so nas že čakali, najbolje pa tau, ka smo se leko srečali z dugoletnimi znanci tak iz zamejstva kak iz Slovenije.

MePZ Avgust Pavel na srečanju v Braniki

Srečanje se je začnilo večer v sedmoj vöri, publiko pa pevce so s pesmijo pozdravili člani Moškoga pevskega zbora Franc Zgonik in Vokalne skupine Rihenberg iz Branika. Pevke in pevce je pozdravo župan Nove Gorice Mirko Brulc tō, steri je zaželo, naj bi tau srečanje ešče dugo živelo, naj bi se leko zbori iz Slovenije in zamejstva srečovali.

Na letošnji reviji je gorstaupilo devet zborov (Mopz Franc Zgonik in Vokalna skupina Rihenberg iz Branika, Vokalna skupina UN S TRBOUL, Ženski pevski zbor Jezero Doberdob, Mpz Vesna Križ, Mepz A. Pavel Gornji Senik, Mpz Foltej Hartman Pliberk, Mpz Jezero Doberdob, Mepz Svoboda Trbovlje), vsak zbor je spojejvo dve pesmi, potejm so pa bile na vrsti skupne pesmi, moški zbori so spojejvali pesem Mojo srčno kri škropite. Vsi zbori smo vküper spojejvali dve pesmi, najprva himno revije, stero je napiso zborovodja Miran Rustja z naslovom Naša pesem. Srečanje smo zakjučili kak vsakšno leto s pesmijo Vstajenje Primorske, stera je ena fajte himna in stero ponavadi publika stoječ posluša ali spejva z nami vret.

Po nastopi je vsigdar skupna večerja, gde se leko srečamo pa pogučavamo z dugoletnimi znanci, prijateli.

Letošnje srečanje je bilau 41. po vrsti. Mešani pevski zbor A. Pavel od 1989. leta ojd na tau srečanje. Najprva nas je na tau revijo pozvala dugoletna članica mešanoga zbora Svoboda iz Trbovelj, gospa Jelka Rojšek. Ona je bila ena od tisti, steri so si tau srečanje pred 41. lejtami vözbrodili. Žau, Jelke več nega med nami. Smo ji hvaležni, če nas paut pela v Trbovlje, jo poiščemo na njenom večnom daumi.

Če smo že bili tak daleč, smo nedelo tō vöponücali pa smo si poglednili najbolje obiskano turistično jamo (barlang) v Evropi, Postojnsko jamo.

Pautno ceringo je vöplačala Slovenska zveza, hvala referentki Gyöngyi Bajzek za organizacijo.

Vera Gašpar

Komorni zbor je spejvo na gradi Bogenšperk

Mešani pevski zbor Zvon v Šmartnem pri Litiji je eden najstarejši pevski zborov v Sloveniji. Vsakšno leto majuša priredi

nik, vsakšno leto majo več kak 50 krstik, na tau nedelo je ponovilo svojo zakonsko zaoblubo kauli štirideset parov, ste-

Komorni pevski zbor ZS z zborovodjem Tomažom Kuharom

na gradi Bogenšperk koncert, na steroga vsigdar pozové kakšen zbor iz zamejstva, lani so meli zbor iz Italije, predlani iz Avstrije. Komorni pevski zbor ZS iz Monoštra se je s člani zbora Zvon srečo lani v Maribori, gde so vküper popejvali na enom srečanju. Že tam je prišlo do pogovora, ka ji bodo letos majuša pozvali na Bogenšperk. Predsednik zbora Miran Klančnik je svojo obljubo držo, tak je do srečanja prišlo na risalsko nedelo, 31. majuša.

Člani varaškoga zbora so si najprva pogledali cerkev v

ri so meli okraugle obletnice. Po ogledi cerkve se je zbor odpelo na grad Bogenšperk, steri je gnešno formo daubo po leti 1511. Najbole znan je pa potom, ka ga je dvajsti lejt emo Janez Vajkard Valvazor, steri je napiso knjige Slava vojvodine Kranjske, stero so vödali v Nürnbergi leta 1689, ranč pred 320. lejt.

Koncert je bijo na dvorišči toga lejpora grada, obadva zbora sta zapopejvala deset-deset pesmi. Pesem je pa nej falila potejm tō nej, gda so se družili pri bejli stolaj, s steri je nej falila

Grad Bogenšperk, gde je dvajsti lejt živo Janez Vajkard Valvazor

Šmartnem, stero so zozidali leta 1901. v stilu nove gotike. Je cerkev sv. Martina, tak je vključena v evropsko kulturno paut sv. Martina. Kak je pravo žup-

lo nikanej, ka si je srce zaželejlo. Slobaud so vzeli s tejm, ka se drugo leto pa srečajo, dapa te v Porabji.

MS

Filozofska fakulteta - oddelek za slovenistiko

ANJA JE DIPLOMIRALA V VIJOLIČNEM

Na Oddelku za slovenistiko ljubljanske Filozofske fakultete je Anja Golek zagovarjala diplomsko nalogo iz literarnega dela našega sodelavca Ernesta Ružiča. Za pisatelja iz Prekmurja se je odločila iz radovednosti, kajti ta del Slovenije pozna najmanj, v Monostru je bila enkrat med študijem, zlasti pa sta jo pri-

slikarja Jožeta Tisnikarja, v Pesmi Črnih mlak je to zgodba o potopljeni cerkvi v bližini Andovec, v Prividu pojavi nadhortobaško pusto. Avtorica je v diplomski nalogi napisala, da gre za ljubezenske, novinarske (kar je redkost) in magično-realistične romane. Zdaj že slovenistka Anja Golek v zaključnem delu dip-

Predstojnik Katedre za novejšo in sodobno književnost ljubljanske Filozofske fakultete prof. dr. Miran Hladnik, ravnokar diplomirana slovenistka Anja Golek ter književnik in novinar Ernest Ružič

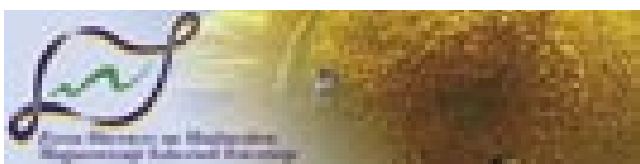
tegnila roman Vijolični dim in pesniška zbirka Delibab-Privid. Nalogo je uspešno zagovarjala pri prof. dr. Miranu Hladniku in pred kolegicami in kolegi na Katedri za novejšo in sodobno književnost.

Anja Golek Petrovčič, 24-letna Gorenjka, poročena v Črnomelj, je naštela 9 pesniških zbirk in 3 romane Ernesta Ružiča in zlasti v prozi, deloma tudi poeziji, najprej analizirala pokrajinskost, nekatere stare običaje in jezikovne posebnosti. Osnovni razvrstitvi sledijo podrobnosti, kot je v Erdu genetika in genski inženiring, v Vijoličnem dimu patologija in predstavitev dela in osebnosti pokojnega

lomske naloge piše tudi o vplivih pesnikov in pisateljev iz Prekmurja na delo Ernesta Ružiča in ugotavlja, da ni zaznati neposrednih zgledov niti v poeziji niti v prozi.

Zelo pohvalno je nalogo ocenil tudi profesor Miran Hladnik, ki je ob nekaterih strokovnih mnenjih ob čestitki tudi povedal, da je Anja diplomirala v vijoličnem. Tako se je namreč oblekla za zagovor diplome. Čestitke diplomirani slovenistki Anji Golek in tudi našemu sodelavcu, ki v svoji literaturi »potuje« po Porabju, po prostranstvih hortobaške puste in še marsikje, tudi v krajih, ki jih ni.

Uredništvo

zveza.hu

Pismo iz Sobote

Regina dé v Merko

Lüblene moje, dragi moji, vej, ka sam obečo, ka od politike pa od krize več nika nemo brodo pa od toga nemo nika piso. Depa dun moram začniti s krizo. Moram, ka ovak néde! Tou pa zato, ka je kriza tista, zavolo stere moja tašča Regina, trno čedna ženska, v Merko dé. Ka moja tašča Regina, trno čedna ženska, pa Merka mata s tou veliko krizo? Dosta, lüblene moje, dragi moji, trno dosta.

Kak najprva trbej prajti, ka kriza lidi na velke na loto napelavle, na kvize na teveni pa na vse tisto, ka ti obečavajo vse širom. Nikšno pitanje trbej vöspuniti pa po tejm te vöpotegnejo ali pa nej. Pa po telefonaj tō takšo delajo, samo naj si lidge brodijo, ka je sreča leko rada ma. V krizaj geste takšoga dela več kak pa v tisti bole srečni časaj. Tak se je moja tašča Regina, trno čedna ženska, nut zglasila v nikšne novine pa vöspunila nikšna pitanja. Pa kakšo srečo ge mam, so go vözožrebali. Ja, za osem dni de v Merki živela pa skur vse njoj tisti v novinaj vöplačajo. Pravo sam vam, kakšo srečo ge mam! Skur vse njoj plačajo! Skur vse pa znamenüje, ka njoj ne plačajo vse, ka nej? Dobro, pout s fligarom je njiva briga. Depa tam trbej živeti. Na, tisto njoj samo tresti procentov plačajo, drugo mora sama kcuj dati. Pa gesti dun trbej, ka nej? Zajtrik je njiva briga, obed pa večerdja, tou je njena briga. Na, nej njena, liki moja! Pa vsikši den do se iz Washingtona nikam pelali: na Niagaro, v čüda muzejov, v New York, nikšne rakete do gledat, vidli do stari kaubujski varaš pa eške vsefele drugo do šli gledat. Tou je tō nej šenki. Vse si tou mora človek sam plačati. Na, ge mo mogo plačati. Pa gda smo tou vse vküper potegnoli, je ta šenki Merka spoj nej tak šenki. Kak bi pa bila šenki, vej pa trikrat več košta vse drugo kak pa tisti fligar, s sterim de letejla v Merko!

Zakoj vam gučim, ka mo vse tou mogo ge plačati? Vej go pa poznate, kakša je gé ta moja tašča Regina, trno čedna ženska? Una mujs mora v Merko titi, ka so njou vöpotegnoli, drugo se nika ne šté. Ja, njoj se ne šté, ka pa meni? Pa sam njoj škeu tumačiti, kak je tou gé. Lepou sam njoj tumačo, ka ta turistična agencija, na njoj šké prislüžiti, nej pa njoj kaj šenki dati. Bole sam njoj tou tumačo, bole mi je nazaj gučala.

- Tou samo zatoga volo gučiš, ka neškeš, ka bi ge šla v Merko. Ti si eške tam nej biu pa si zato takši nevoški, ka mi takšo gučiš, mi je nika nej vörvala.

Pa sam njoj škeu eške tou prajti, ka nemamo pejneze za njeno Merko. Pa se je eške bole dola svadila.

- Če bi pa tebe vöpotegnoli, bi pa tak brž emo pejneze! Gvišna sam v tou!

Tak sam znouva nika nej vrejden, tak me kriza znouva eške bole šké za žepko zgrabiti. Kak naj si pomorem, kak naj tou Merko na nikoj dejem? Tou sam se spitavo cejle tri dneve. Pa je že prišo tisti den, gda je trbelo plačati tisti velki tau pejnez za skur šenki potüvanje v Merko. Pa zato, ka sam si nika čednoga več nej mogo zbroditi, una pa si je nej dala valati, smo vsi domanji pejneze vküper naškrabali. Eške sin pa čerka sta svoje srmaštvo vküper ličila. Leko samo zatoga volo, ka mo mer meli doma. Depa trno dragi mer!

Pa je prišo tisti den, ka de moja tašča Regina, trno čedna ženska, letejla v Merko. Eške prva nam je tri papejre dola spisala, ka vse trbej doma obrediti, kak za grede skrb meti pa kak pasko meti, ka de vse čisto pa spucano. Ka do pa sousedge prajli?

Tak nika nemamo mira. Eške prejk papejrov nam komandejra, čiglij leti za Merko. Tak, vidite, nam je meni pa mojoj držino ta velka kriza eške bole vöminila žitek. Ka pa je eške vekša baja, je tou, ka je gnes prineso poštaš. Moja tašča Regina, trno čedna ženska, de letejla nin za eden mejsec v Australijo. Vse je skur šenki, samo trbej plačati ...

Od toga vam ranč nika vö ne ovadim! Vi pa mi ostante zdravi, srečni bojte pa radi se mejte. Ja, pa nika ne spunjavajte, ka v novinaj najdete. Leko, ka je skur šenki, depa je trno drago gé.

... DO MADŽARSKE

Od julija bo višegrajski četverici predsedovala Madžarska

Premier Gordon Bajnai se je 3. junija v Varšavi udeležil srečanja predsednikov vlad višegrajske četverice (Češka, Madžarska, Poljska, Slovaška), kjer je na delovni večerji prevzel naloge predsedovanja od Poljske, od julija bo namreč višegrajski skupini predsedovala Madžarska. Na srečanju so predsedniki vlad prisluhnili poročilu Poljske o opravljenem delu, Gordon Bajnai pa je predstavil načrte madžarskega predsedovanja. Na bilateralnih pogovorih sta predsednika Madžarske in Češke – glede na češko predsedovanje EU – govorila o aktualnih evropskih vprašanjih, na pogovorih s poljskim kolegom pa so bila v ospredju gospodarska vprašanja.

Gordon Bajnai se je v četrtek, 4. junija, udeležil tudi prireditve ob 20. obletnici padca komunizma, ki so jo pripravili v katedrali na gradu Wawel.

Stavek Viktorja Orbána buril duhove na Slovaškem

»V nedeljo bomo glasovali o tem, kdo bo zastopal Madžarsko in Madžare v Karpatski kotlini v Evropskem parlamentu,« je povedal na nekem predvolilnem zborovanju v Komárnu Viktor Orbán, predsednik Fidesza, ki je s tem tako razburil politike na Slovaškem, da so 3. junija sklicali izredno sejo parlamenta in obsodili njegovo vedenje. Po mnenju Jana Sloté, predsednika Slovaške narodne stranke, je Viktor Orbán fanatik, ki mu gre za obnovo »Velike Madžarske« in ga pri tem nič ne more ovirati. Tudi premier Robert Fico je govoril o velikomadžarskem nacionalizmu in revizionizmu pri nekaterih izjavah določenih politikov v kampanji, ki ne ogrožajo le Slovaške, temveč vso Srednjo Evropo. Je pa dodal, da so uradni madžarsko-slovaški odnosi dobri. Fidesz je zavrnil očitke, izjava slovaškega parlamenta se mu zdi tragikomična, po njihovem mnenju gre za t. i. protimadžarsko karto, ki so jo potegnili iz paketa, da bi pridobili vse več protimadžarsko usmerjenih skrajnežev na evropskih volitvah.

Miki

»Tistoga reda je salo lüstvo nej mantralo«

• *Ka ste vi dobili za zajtrik, za obed, za večerjo Mariška, gda so ešče mati pa baba kūjali vam?*

»Gda sam dja mala bila, te smo mi mesau samo rejdko vidli. Skurok vse, ka so kūjali, je z mele bilau napravleno. Na zajtrik so največkrat močnik redli.«

• *Kak so močnik redli?*

»V mlejko so testau notra storili, pa so te tau skūjali. Tau smo največkrat s krūjom djeli. Gda je krūj sfalijo, te so kromče spekli, pa smo tiste vcuj djeli. Bilau tak, ka z dejnske (ajdove) mele so taši raji kaup spekli, pa kūjano mlejko smo pili vcuj. Kaup so ešče redli djajčovoga pa kukrčnoga. Gda so se tej kaupi spekli, te so tak lopau gorprišli. Vertinje so tau že znale, kak trbej tau tak vkūpzgraužati, zato ka so na šalico pa na žlico računali. Te so ešče šegau meli paržgano župo kūjati, dapa v nedelo je vsigdar mlejčan kave bejo s pogačami. Tau so zvekšoga prausne bile, dapa če je stoj bola lado, te je žeta napravo z žiraum pa z vrnjim mlejkom. Tistoga reda je niške nej odo v baut. Tisto so kūjali, ka so meli doma.«

• *Obed?*

»Gda kak. Gda žgauntja, gda kapūsto, gra, kromče, repo, ka je ranč bilau doma. Gra je tū vsakdanešnji, na keden dvakrat trikrat bejo. Župo so vōpartepi, malo so

Gnesden lüstvo že ranč ne vej, ka naj djej, telko dobraute ma kauli sebe, pa té si vse leko vaušči. Če lidgé škejo, vsakši den leko mesau djejo, dočas njim više ne pride. Istino, z dobrautov je vsigdar več betegov naprej prišlo, taši, ka so je prvin spoj nej poznali. Dosta je tisti, šteri viski holesterol (koleszterin) majo, pa tau je samo od tauga, ka dosta mesa djeimo. Istino, prvin bi tō djeli, če bi meli, samo srmastvo je bilau, pa nej bilau. Ka so pa te djeli? Od tauga do nam *Kozaulina Mariška* (Marija Kovač) pripovedjali iz Otkovec.

lūk goraocvrli pa s tjōjani grajom so te vkūpzmejšali. Gra so na olaja djeli, gra so z vrnjim mlejkom djeli, gra so pražili na žirej.«

• *Kak so se žganki redli?*

te bilau, gda žetva bila, gda so žetvo delali ali rejdko v nedelo. Mesau je tam bilau bola, gde so maudošni pavri bili. Tisti so pri Šolini kipūvali, oni so doma vsigdar za-

Dejnstji (ajdovi) kaup

»Tak, ka gda je voda začnila vreti, te so sau notra djali, pa so melo začnili tak pomalek notratoriti. Gda se je tau vkūperskūjalo pa gausto gratalo, te so tau tak s tjaukov vkūperzdūnkali. Potejm so vōzdrobili pa z žirom, pa z vrnjim mlejkom so dolapolejali. Tau so s kukrčne mele ali dejne (ajdove) delali. Mesau je na obed samo

badali, zato ka so mesau v Graz vozili na odajo. Tistoga reda je za en kilo mesa eden den trbelo delati, tau je en pengō bejo. Če je stoj doma skrmno svinjau, te go je audio, zato ka s tisti pejnaz je porcije (davek) notraplačo. Na svoj tau je samo tisto ostalo, ka so v zimi zabadali.«

• *Kak so mesau taklali, ka so nej kadili?*

»Mesau so v žirej spekli pa z vraučim žiraum (mastjo) so tazalajali. Tau je v klejti bilau dolasklajeno v piskri. Če je stoj silo emo, ali če je stoj taši prišo, te so tisto naprejvzeli.«

• *Mlajši so poskrivoma nej ojdli na te pisker?*

»Nej, zato, ka te če so tau prajli mlajšom, ka nej slobaudno, te je k tistoma niške nej smo segniti. Tistoga reda, če je stoj prišo k rama pa so nas dolaposadili, te smo mi tam tak sejdl kak cvek, ešče djenti smo se nej smeli.«

• *Pri obedi kak je družina kauli stola sejdl?*

»Gnauk svejta, gda je moja baba sneja bila, te so pri Kozaulini tri sneje bile. Te so moški pa stari stariške za stolom sejdl, žene so pa pri stauli stale. Te je sneja vejdl, ka je tau, ka sneja biti. Vsakša pri svojom mozej stala. Če so dejte mele, te so ešče tistoga tō v rokej držale, z drugo rokav so si pa grabile vō iz velke sklejce. Na stauli je edna velka sklejca bila pa je vsakši z žlicov grabo z nje.«

• *Pa mlajši?*

»Mlajši so pa meli taši kaut, pa edno lado, pa oni so tam djeli.«

• *Ka je bilau za vačerjo?*

»Kaup so pekli ali kromče pa vcuj k tauma so mlejko pili. Ali če je od podnek kapūsta, repa, gra austo, te tisto.«

• *Ka so kūjali, tau so te vse doma pripauvali, pšenico, kukarcho, repo, gra, kapūsto, pa tau ešče gnesden sadijo. Kak tau, ka dejne (ajde) več nega?*

»Dejna je dugo bila, ešča do konca petdeseti lejt.«

• *Tadala zaka se je več nej sejala dejna?*

»Zato, ka na konci je že tak

bilau, ka smo dejno taposejali, dapa želi smo go več nej. Od leta do leta je več divjačine bilau, pa vse so go oničili. Gda je dejna lopau cvela, te so gnauk cvejte dolapodjeli, sledkar pa zrnje. Tak ka zavolo tauga je vsakši enjo z dejnov.«

• *Djajca ste nej prajli, ka bi kūjali ali pekli.*

»Zato, ka smo ranč nej djeli. Djajce so na odajo bile. Gda sam mala bila, pa sam djajca dolabrala, te sam kakšno vcujvdarila malo k stanej, naj se stere. Zato, ka te so mi go spekli, ovak nej.«

• *Špejk ste tō nej djeli?*

»Gnauk sam v šaulo ūšla s krōjom v rokej pa mi parcerkojca (učiteljica) tak pravi: Gde maš špejk? Pravla sam, ka nejmam, samo prazen krōj. Te mi je krōj na dva tala vtrgnila, enga v edno rokav, drugoga v drugo rokav djala. Tak djej ka tau je krōj, tisti pa špejk, mi pravla. Dja sam pa samo gledala z bejlim. Tau nikdar ne pozabim.«

• *Ka ste djesti taprajli, od tauga vi ka vse kūjate?*

»Gra vsefela delamo, žgaunke že nej, zato ka nejmamo kukarčno melo, dōdōle, kapūsto, kaup pa repo tō.«

• *Nej vam više prišlo, ka vsakši den kukarčno, dejnovo, grajovo pa tašo kaj ste samo djeli?*

»Če ti je više prišlo, pa ti nej trbelo, te si tavō ūšo. Gda si pa nazaj prišo, te si pa mogo djesti, zato ka drugo nej bilau. Dja sam samo tau djejla pa sam itak stara gratala. Tau bi trbelo gnesden, če samo za eden mejsec, te bi se vi mladi navčili. Nej bi bili tak prebrani, kak ste zdaj.«

Karel Holec

Na starom oreji si je mlada sraka v luknji napravila gnezdo. Istina, ka je una mlada sraka gé, depa ranč tak vej kradnoti, kak tou delajo velke srake. Ja, kakšna sraka pa bi bila, če bi tou nej vedla delati, ka nej? Že od najbolje mladi noug go zovejo sraka Črnamlaka. Tou pa zato, ka se najraj drži tam pri Črni mlakaj. Kradne, kradne pa vseposedi, samo naj se njoj prilika pokaže. Tak kak tistoga dneva, gda je najšla...

VELKO DELO

Ka si ne bi stoj brodo, ka srake nemajo reda v svoji gnezdaj. Ka bi pa nej! Eške kakši red majo. Vej so pa gizdave pa tak mora biti. Pa zato vsikši den vred gemlejo svoja gnezda pa se gledajo, stera ma lepše pa bole vred vzeto gnezdo. Pa vsikša je najbolje gvüšna, ka je njeno gnezdo najlepše, najbolje vred vzeto, naj, naj, najbolje naj. Depa geste eden den v leti, gda drugo ne delajo, kak samo svoja gnezda pucajo pa je pospravljajo. Ja, kcu k tomi gnezda eške vöokinčajo. Té den je tisti den gnouk na sedem lejt, gda se vö iz Črni mlak pokaže cerkveni križ.

Kak bi pa nej gnezda na tej den vred gemale, vej pa morajo biti kak najbolje mogoče vrle srake. Tou pa zato, ka vörvlejo, kak leko znouva Črne mlake v sebe vzemejo cejlo njino krajino. Ja, tak je inda bilou, pa se leko tou zgodi gnesden tö. Najbole pa skrb za svoje gnezdo ma sraka Črnamlaka. Kak bi pa ovak bilou, vej pa una ma menje po Črni mlakaj. Že cejli keden pred tistim dnevom nevo lo ma. Stare vejke pa slame v svojem gnezdi z vcejlak nouvimi vömeni. Vsikšo vejko pa slamo tak nut plete, kak bi samo tou cejli žitek delala. Ja, redna meštija je tou!

Zvün toga v vodej zapere vse tisto, ka je v slejdnji sedmi lejtaj vkradnola koulivrat. Vse se mora svejti, vse mora lesnoti kak sunce. Po tejm trbej perdje vred vzeti. Tou je eške nebesko velko delo. Vsikšo pero mora biti na svojem mesti. Črne pere morajo biti najbolje črne, bejle pere najbolje bejle. Pa s klünom počesane.

Tou velko delo, kak smo prajli, trpi cejli keden. Na, tou trpi pri sraki Črnimlaki. Pri drugi srakaj malo menje. Depa tou je njeni svetek, ka nej? Gda je perdje na mesti, gnezdo najbolje čisto, po tejm dé eške malo kradnot. Tisto, ka vkradne, je dar njenim Črnim mlakam. Zato odleti skur gor do oblakov, gleda ta doj, ka bi leko bilou za vkradnoti. Najbole na zadnje je srejdí travnika zaglednola edno staro črešnje. Dosta takši je že vidla. Depa tak kuste pa tak rdeče črešnje pa eške nej. S krepkim klünom je vtrgnola vejko, na steroj je bilou čüda dosta črešenj. Kuman je letejla domou, tak je žmetno bilou. Ja, pa zmantrala se je, trno se je zmantrala. Vej so druge srake tö zmantrane bile. Od velko del, ka nej.

Gda je že skur kmica bila, je spistila svoj dar v Črne

mlake. Kuman je eške gledala, tak je bila zmantrana. Trüdna se je zgnezdila v gnezdo pa čakala, ka se vöpokaže križ. Depa tak kak druge srake, je vcejlak trüdna pa zmantrana zaspala. Kuman na drugi den so se srake prebidile. Gledale so po Črni mlakaj, depa križa so nej vidle.

»Tou je spoj nej istina, ka bi kaj vö iz vode poglednol,« je prajla drugim srakam. »Nikšen straj nej trbej meti, ka bi se pogroznili v Črne mlake.«

Tak si je brodila sraka Črnamlaka. Pa so si tak pomalek brodile druge srake tö, pa se čemerile, ka je bilou velko dela zaman. Depa lidge so si ovak brodili. Od tisti črešenj je Zala, ka teče vö iz Črni mlak, gratala rdeča kak krv.

»Nikšna baja je gé v našoj krajini,« so si brodili.

Ja, tak je bilou slejdnjo pout, gda bi naj križ vöpgledno. Srake se več ne čemerijo, ka so ga nej vidle. Znouva čakajo, naj na sedmo leto tisti den pride. Znouva do mele velko delo, depa križa nedo vidle, ka do trüdne spale, tak kak vsikši sedem lejt.

Miki Roš

Po Gorenjskem

Dijaki monoštrske gimnazije in srednje strokovne šole Béla III. smo dobili možnost, da lahko preživimo dva lepa dneva v Sloveniji, na Gorenjskem. To nam je uresničil Zavod RS za šolstvo preko turistične agencije Pütra.

2. junija smo se učenci zbirali na avtobusnih postajah. Avtobus je peljal od Števanovcev do Gornjega Senika, od koder smo pot nadaljevali proti Gorenjski. Med potjo smo dobili veliko zanimivih informacij od naše turistične vodičke Violetke. Najprej smo se ustavili na Brezju pri cerkvi Marije Pomagaj. Potem smo se peljali do Vrbe, do rojstne hiše Franceta Prešerna. Tu nas

si tudi lipo s šestnajstimi kamni. Naša pot se je nadaljevala proti znanemu letovišču, proti Bledu. Tukaj smo imeli v penzionu Bledce kosilo. Po kosilu smo se odpravili na Blejski grad. Tu smo si ogleda-

li kratek film, muzej, tiskarno in vinsko klet. Z gradu je bil zelo lep pogled na jezero z otokom, ampak mi smo to pogledali tudi od spodaj, saj smo se peljali s pletnami do otoka.

Tam smo si ogledali cerkev in tudi potegnili zvon želja. Njegova legenda pravi, da je na Blejskem gradu živela mlada vdova in je zelo žalovala za svojim možem, ki so ga ubili razbojniki. Zbrala je vse svoje

je bila še bolj žalostna. Odšla je v Rim, kjer je stopila v samostan. Po njeni smrti je poslal papež za jezersko cerkev drugi zvonček. Kdor z njim pozvoni in tako počasti Blaženo Devico, se mu izpolni želja, ki jo ima, ko pozvanja. Že smo bili v popoldanskih urah, ko smo se odpeljali proti Bohinju. V bohinjskem hotelu smo imeli prenočišče. Ob osmih smo imeli večerjo. Po večerji je bilo prosto. Zjutraj smo imeli ob pol devetih zajtrk. Potem smo si ogledali Bohinjsko jezero, cerkev svetega Janeza Krstnika in bohinjski Zlatorog. Ob desetih smo se odpravili k slapu Savice. Pogled je bil zelo lep. Ta dan smo imeli kosilo v hotelu Zlatorog. Po kosilu smo se pa odpravili na Vogel. Tu smo se ob dveh z gondolo dvignili na nadmorsko višino 1537 m. Pogled je enkrat, ampak med potjo

nas je bilo malo strah. Od tu smo lahko videli Bohinjsko jezero, Triglav. Na Voglu smo še našli sneg, tako da smo se lahko kepali. Vsakemu lepemu je pa enkrat konec. Ob pol štirih smo se odpravili proti domu. Med potjo smo imeli krajše postanke, okrog pol desete smo prispeli v Porabje. Za lepa dneva bi se rada preko časopisa v imenu vseh udeležencev zahvalila gospe mag. Valeriji Perger za organizacijo in Ministrstvu za šolstvo in šport za financiranje, Violetki za prijaznost, pomoč in informacije o krajih, ki smo jih obiskali. Na koncu bi se še rada zahvalila šoferju Stanku za varno vožnjo.

**Martina
Zakoč**

KAUT

